

Starší Francisco J. Viñas

Sedmdesátník

Věci týkající se spravedlivosti

Je třeba, abychom jako rodiče a vedoucí bděli nad svými členy a rodinami a pomáhali jim držet se stranou od toho, co by je mohlo vést k duchovní smrti.

V Nauce a smlouvách se píše, že po svědectví služebníků Božích bude následovat svědectví zemětřesení a svědectví dalších událostí. „A všechny věci budou ve zmatku; a zajisté, srdce lidské jim ochabne; neboť strach přijde na všechny lidi.“ (NaS 88:91; viz také verše 88–90.)

Jako člen karibského územního předsednictva jsem byl svědkem toho, jak věrní Svati nahradili obavy vírou. To, co se stalo na Haiti, lze připodobnit k příběhům z Knihy Mormonovy.

Obraz oné hrozné zkázy mi připomněl slova z 28. kapitoly v knize Alma: „Byla to doba, kdy bylo po celé zemi slyšeti veliké truchlení a bédování.“ (Alma 28:4.)

O život přišlo čtyřicet dva členů. I když jejich rodiny a přátelé „truchlí nad ztrátou svých příbuzných, ... přece se radují a těší v naději, a dokonce vědí, podle příslibů Páně, že ti budou pozdviženi, aby přebývali na pravici Boha ve stavu nikdy nekončícího štěstí“. (Alma 28:12.)

Církev okamžitě poslala členům i nečlenům pomoc, která byla distribuována pod vedením místních vedoucích

kněžství a Pomocného sdružení. Obdrželi nejen lékařskou pomoc, potraviny, vodu a další základní potřeby, ale i rady, vedení a útěchu od místních vedoucích. Dostává se jim podpory od členů Církve po celém světě, kteří jsou „ochotni truchliti s těmi, kteří truchlí; ano, a utěšovati ty, kteří mají útěchy zapotřebí“. (Mosiáš 18:9.)

Jiní proroci nás v jiných dobách varovali před jinou tragédií, která je méně zjevná, ale neméně závažná – totiž „[strašné smrti, která] přijde na zlovolné; neboť zemřou co do věcí týkajících

se věcí spravedlivosti; neboť jsou nečistí a žádná nečistá věc nemůže zdědit království Boží“. (Alma 40:26.)

Nefi učil této zásadě své bratry a říkal jim, že ti, kteří „zemřou ... ve své zlovolnosti, musejí býti také zavrženi stran věcí, které jsou duchovní, které příslušejí spravedlivosti“. (1. Nefi 15:33.)

Samuel, lamanitský prorok, učil, že „kdokoli pokání nečiní, je poražen a uvržen do ohně; a přichází na ně opět duchovní smrt, ano, druhá smrt, neboť jsou opět odříznuti co do věcí týkajících se spravedlivosti“. (Helaman 14:18.)

Tragédie spočívající ve smrti ve věcech, které jsou *duchovní*, zasahuje více toho, kdo byl „jednou osvícen Duchem Božím a měl velké poznání věcí příslušejících spravedlivosti, a pak upadl v hřích a přestupek, stává se zatrvzelejším, a tak je jeho stav horší, nežli kdyby tyto věci nikdy nepoznal“. (Alma 24:30.)

Je třeba, abychom jako rodiče a vedoucí bděli nad svými členy a rodinami a pomáhali jim držet se stranou od toho, co by je mohlo vést k duchovní smrti. Snažíme se také zachránit ty, kteří jsou nyní mrtví, pokud jde o věci duchovní, a pomáháme jim, aby byli „znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, proměnění z tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a [stali] se syny a dcerami jeho“. (Mosiáš 27:25.)

Duchovní uzdravení těch, kteří byli mrtví, pokud jde o věci týkající se spravedlivosti, přichází skrze moc Usmíření, skrze obrácení se k pravdě a skrze zachovávání zásad spravedlivosti.

Výuka našich členů a rodin ve věcech týkajících se spravedlivosti je v procesu vedoucímu k trvalému obrácení nezbytná, protože je může vést k tomu, aby získali správné poznání

Pánových přikázání, zásad a nauk evangelia a dalších požadavků a obřadů, kterým se musíme podrobit, chceme-li dosáhnout spasení v Pánově království.

V písmech je mnoho příkladů, které potvrzují, že výuka „věcí týkajících se spravedlivosti“ je pro dosažení trvalého obrácení důležitá. V záznamu o tom, jak Ammon a jeho bratři kázali evangelium mezi Lamanity, se dočítáme: „A Ammon kázal lidu krále Lamoniho; a stalo se, že je učil všemu o věcech týkajících se spravedlivosti.“ (Alma 21:23.)

Výsledky pečlivé výuky věcem týkajícím se spravedlivosti můžeme vidět, když pokračujeme v četbě, v kapitole 23, kde se píše: „Tolik, kolik uvěřilo, neboli tolik, kolik bylo přivedeno k poznání pravdy, ... bylo obráceno k Pánu [a] nikdy neodpadlo.“ (Alma 23:6.)

Když Alma starší zřídil Církev, vysvětil způsobilé muže, aby byli kněžskými a učiteli, kteří by „bděli nad svým lidem a živili jej věcmi, jež se týkají spravedlivosti“. (Mosiáš 23:18.)

Rodiče zastávají zásadní roli v tom, že svým dětem pomáhají porozumět věcem týkajícím se spravedlivosti. V Knize Mormonově se dozvídáme, že Alma mladší, jsa zarmoucen nepravostmi, válkami a sváry a sklíčen tvrdostí srdce svého lidu, „dal, aby se jeho synové shromáždili, aby mohl předati každému z nich jednotlivě pověření *obledně věcí týkajících se spravedlivosti*“. (Alma 35:16; zvýraznění přidáno.)

Je zajímavé povšimnout si, že své děti učil a dával jim pověření každému zvlášť, a tak přizpůsoboval své pokyny jednotlivým synům podle jejich potřeb. Vydával svědectví a učil je nauce a zásadám, čímž je připravoval na to, aby tyto zásady kázali ostatním.

V době, kdy je rodina napadána

silami zla a kdy se podmínky, v nichž žijeme, tolik neliší od těch, které zažil Alma, První předsednictvo a Kvorum Dvanácti v dokumentu „Rodina – prohlášení světu“ uvádějí, že „rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti“. (Liabona, říjen 2004, 49.)

K tomu patří vyživování, podporování a výuka dětí *všem věcem týkajícím se spravedlivosti*, aby mohly zůstat pevnými, majíce svá bedra opásána pravdou, „majíce náprsní pancíř spravedlivosti a nohy své obuty do přípravy v evangeliu pokoje“. (NaS 27:16.)

Tak jako za časů Almy bdí i naši vedoucí dnes nad členy Církve a vyživují je *věcmi týkajícími se spravedlivosti*. Tyto věci nám pomohou dosáhnout

trvalého obrácení. V dokumentu „Co je třeba zdůrazňovat při školení vedoucích“, revidovaném 10. prosince 2009, žádají První předsednictvo a Kvorum Dvanácti vedoucí kněžství i pomocných organizací, aby „[povzbuzovali] každého člena rodiny, rodiče i děti, aby studovali písma, pravidelně se modlili a žili podle evangelia Ježíše Krista“. (Dopis Prvního předsednictva, 15. prosince 2009.)

Studium písem, pravidelná modlitba a život podle evangelia Ježíše Krista představují skutky spravedlivosti, a Pán nám zjevil toto nádherné zaslíbení: „Ten, kdo činí díla spravedlivosti, obdrží odměnu svou, a to pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde.“ (NaS 59:23.)

Abychom *věcem týkajícím se spravedlivosti* mohli učit efektivněji, je důležité porozumět tomu, že kromě toho, že druhým předáme určité informace, musíme jim také pomáhat získávat zjevení. Tímto způsobem pak ten, koho učíme, může pocítit touhu poznat tyto zásady sám pro sebe.

Pán Hyrumu Smithovi skrze jeho bratra, Proroka Josepha Smitha, zjevil: „Udělím ti ze svého Ducha, který osvíti mysl tvou, který naplní duši tvou radostí;

A potom budeš znáti ... všechny věci, kterékoli si ode mne budeš přát, které se týkají věcí spravedlivosti, ve víře, věře ve mne, že obdržíš.“ (NaS 11:13–14.)

Na závěr bych rád řekl, že nás písma varují před nebezpečím smrti, pokud jde o věci týkající se spravedlivosti, a před závažnými následky, které to přináší těm, kteří byli osvíceni Duchem Božím, a poté upadnou do hříchu a přestupku.

Výuka *věcem týkajících se spravedlivosti* je důležitou součástí pomoci lidem, aby přišli k poznání pravdy, obrátili se a zůstali pevnými ve víře v Krista až do konce.

Rodiče mají posvátnou povinnost učit své děti *věcem týkajícím se spravedlivosti*. Vedoucí a učitelé mohou bdít nad členy, které mají na starosti, a mohou je vyživovat a pilně je učit všem *věcem týkajícím se spravedlivosti*.

Toho lze efektivněji dosáhnout tehdy, jestliže během výuky pomáháme druhým přijímat zjevení, a tím v nich vyvoláme touhu po tom, aby byli osvíceni Duchem Božím. Když pak používají víru, Duch jim může pomoci poznávat *věci týkající se spravedlivosti*. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Neil L. Andersen

Kvorum Dvanácti apoštolů

Vyprávěj mi příběhy o Ježíšovi

Silnější osobní víra v Ježíše Krista ... připraví [vaše děti] na výzvy, kterým budou muset dozajista čelit.

Když jste požádáni promluvit na konci posledního zasedání generální konference, nasloucháte každému slovu a jste zvědaví, jakou část vašeho proslovu někdo pronese před vámi. Náměty na proslovy se nezadávají, neexistuje žádná spolupráce na tématech. Pánův způsob je samozřejmě vždy ten nejlepší. Pán vezme osobní, modlitbou naplněné úsilí každého řečníka a vytvoří z toho duchovní symfonii nabitou zjevením a mocí. Opakující se témata, zásada, která stavi na další zásadě, prorocká varování, povznášející zaslíbení – božská harmonie je zázrak! Svědčím o tom, že na této konferenci jsme slyšeli a pociťovali vůli a mysl Páně.

President Thomas S. Monson popsal tuto nastupující generaci jako tu „nejlepší, kterou jsme kdy měli“,¹ a mladým řekl: „Přišli jste na tuto zem v úžasné době. Před vámi jsou téměř neomezené příležitosti.“² Také ale upozornil: „Byli [jsme] posláni na zem v neklidné době.“³ „Je to doba uvolněných mravů, a dnešní společnost, obecně vzato, běžné zákony Božími opovrhne a porušuje je.“⁴ Jsme obklopeni tolika věcmi, které jsou určeny

k tomu, aby rozptylovaly naši pozornost. „Protivník používá všechny možné prostředky k tomu, aby nás chytil do své pavučiny lží.“⁵

Držíme v náručí nastupující generaci. Tito lidé přicházejí na zem s důležitými zodpovědnostmi a velkými duchovními schopnostmi. Nemůžeme být nedbalí v tom, jak je připravujeme. Naši výzvou, jako rodičů a učitelů, není vytvořit v jejich duši duchovní jádro, ale spíše rozdmýchat oheň jejich duchovního jádra, z něhož již nyní sálá žár jejich předsmrtelné víry.

Dnes odpoledne bych rád položil důraz na prosbu dítěte z této písně z Primárek:

Vyprávěj mi příběhy o Ježíšovi, kterým tak rád naslouchám. O tom, na co bych se ho zeptal, kdyby zde byl s námi sám.⁶

V dnešním světě se každé dítě, každý mladý muž a mladá žena potřebují osobně obrátit k pravdě. Každý potřebuje vlastní světlo, vlastní „stálou a neochvějnou“⁷ víru v Pána Ježíše Krista, nezávislou na rodičích, vedoucích mládeže a přátel, kteří jsou pro ně oporou.